

Shrnutí

Deprese a některá další psychiatrická onemocnění představují ve světovém měřítku jednu z hlavních příčin pracovní neschopnosti, jejichž vliv navíc v průběhu několika desetiletí významnou měrou narůstá a to navzdory významným pokrokům v psychofarmakologii. V důsledku toho je výzkum v psychiatrii a v neurovědách značnou měrou zaměřen na hlubší porozumění patofyziologickým mechanismům deprese a dalších psychických poruch s cílem zlepšit účinnost léčby. Podle stávajících poznatků stres a imunitní procesy hrají významnou roli v patofyziologii afektivních poruch a některých dalších psychických onemocnění. Tento interdisciplinární výzkum vlivů a následků stresu zahrnuje celou řadu aspektů jako například chronický stres nebo traumatické zkušenosti v nichž významnou úlohu má proces disociace.

V návaznosti na tyto poznatky byl v této studii realizován empirický výzkum zahrnující dva vzorky pacientů s depresivní poruchou, který byl zaměřen na vztahy imunitních a endokrinních odpovědí na stres v souvislosti s psychopatologickými symptomy a to především se zaměřením na symptomy vztahující se k traumatickému stresu, psychickým a somatoformním disociativním symptomům a také k symptomům deprese jako takové. Hlavní výsledky tohoto empirického výzkumu ukazují na to, že TNF- α , který je jedním z hlavních faktorů v patogenezi depresivní poruchy podle tzv. cytokinového modelu deprese, vykazuje velmi významný vztah symptomům psychické a somatoformní disociace a také k symptomům vztahujícím se k traumatickému stresu. Tento poznatek ukazuje na významnou roli TNF- α ve vztahu k disociativním procesům.

Další z hlavních výsledků této studie ukazuje na významný vztah psychických disociativních symptomů a prolaktinu v souladu s dosavadními poznatky, které poukazují na souvislosti mezi zvýšenou hladinou prolaktinu a pasivní odpovědí na stres. Další výsledky této studie také ukazují, že somatoformní disociace, která je také formou pasivní odpovědi na stres vykazuje souvislost se snížením hladiny kortizolu.

Ačkoliv z těchto získaných poznatků nelze zatím vyvozovat klinicky aplikovatelné závěry, výsledky této studie dokládají nové poznatky, které ukazují na významnou úlohu TNF- α , prolaktinu a kortizolu v patogenezi deprese a disociativních procesů.